

**STANOWISKO
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA**

z dnia 18 lipca 2008 r.

w sprawie pisma Prezesa Sądu Rejonowego w Kędzierzynie-Koźlu z dnia 7 maja 2008 roku dotyczącego przebiegu postępowania w przedmiocie obsadzenia stanowiska wiceprezesa Sądu Rejonowego w Kędzierzynie-Koźlu.

W obecnym stanie prawnym Minister Sprawiedliwości jest jedynym organem uprawnionym do powoływania wiceprezesów sądów powszechnych na wnioski prezesów tych sądów, po zasięgnięciu opinii kolegów właściwych sądów oraz w niektórych wypadkach, prezesów sądów przełożonych. Minister Sprawiedliwości nie jest związany wnioskami prezesów tych sądów oraz opiniami wyżej wskazanych organów. Krajowa Rada Sądownictwa wystąpiła do Trybunału Konstytucyjnego z wnioskiem o zbadanie zgodności z Konstytucją niektórych przepisów ustawy z dnia 27 lipca 2001 roku – Prawo o ustroju sądów powszechnych regulujących sposób sprawowania zwierzchniego nadzoru Ministra Sprawiedliwości nad działalnością administracyjną sądów. Trybunał nie rozpoznał do chwili obecnej tego wniosku w związku z czym Rada nie znajduje podstaw do ingerencji w jakikolwiek sposób w przebieg postępowania w sprawie obsadzenia stanowiska wiceprezesa Sądu Rejonowego w Kędzierzynie-Koźlu, w szczególności zaś poprzez kwestionowanie konstytucyjności rozwiązania przyjętego w art. 25 § 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 roku – Prawo o ustroju sądów powszechnych.

Krajowa Rada Sądownictwa podziela obawę Prezesa Sądu Rejonowego w Kędzierzynie-Koźlu co do możliwości uznania decyzji Ministra Sprawiedliwości odmawiającej uwzględnienie wniosku o powołanie wiceprezesa tego sądu za podjętą arbitralnie – w sytuacji braku jakiegokolwiek uzasadnienia tej decyzji. Jednak w dniu 13 maja 2008 roku Dyrektor Departamentu Kadr Ministerstwa Sprawiedliwości przesłał Prezesowi Sądu Okręgowego w Opolu pismo zawierające informację o przyczynach, które spowodowały odmowę powołania osoby wskazanej przez Prezesa Sądu Rejonowego w Kędzierzynie-Koźlu na funkcję wiceprezesa, co Rada uznaje za właściwy sposób postępowania w zaistniałej sytuacji.

Krajowa Rada Sądownictwa nie znajduje jednocześnie podstaw do oceny zasadności decyzji Ministra Sprawiedliwości.

Ponadto Krajowa Rada Sądownictwa wyraża pogląd, że zachowanie się sędziów polegające na gremialnej odmowie wyrażenia zgody na pełnienie funkcji wiceprezesa sądu nie zasługuje na akceptację i godzi w powagę urzędu jeśli jedyną jego przyczyną miałyby być próba zmuszenia Ministra Sprawiedliwości do powołania na funkcję wiceprezesa osoby, której kandydatury wcześniej nie zaakceptował.